

grootgebracht. Zijn vader was vlasteler en exploiteerde ook elders in het land vlasgronden.

De Zeeuw werd bestemd voor het onderwijs. Evenals een oudere broer, kreeg hij zijn opleiding op de Rijks Normaalschool te Rijsoord. Het lag voor de hand dat hij een loopbaan zocht buiten de landbouw. Dat maakte het grote aantal zoons in dit gezin haast onvermijdelijk. Bovendien was de toestand van de landbouw die, overgelaten aan het vrije spel der maatschappelijke krachten, van de ene crisis in de andere verviel, toen bijzonder zorgelijk. Toch zullen bij deze beroepskeus begaafdheid en persoonlijke voorkeur ook wel een rol hebben gespeeld.

In 1900 werd De Zeeuw onderwijzer in Bolnes. Twee jaar later kreeg hij een benoeming te Rotterdam. Kort daarop werd hij lid van de S.D.A.P., wat een beslissende wending in zijn leven zou betekenen. Het was in die tijd niet ongewoon dat onderwijzers, onder invloed van contacten op de Normaalschool gelegd, de weg naar het socialisme vonden. In zijn dorp had hij bittere armoede om zich heen gezien en later in de stad kwam hij weer op een andere manier er mee in aanraking. Zijn toetreden tot de S.D.A.P. was een protest tegen de sociale verhoudingen van zijn tijd. Het betekende tevens – en ook dat was geen uitzondering – een breuk met de kerk. In Rijsoord was hij getuige van felle kerkelijke twisten, die de nasleep waren van de doleantie en waaronder zijn vader, die de Hervormde Kerk trouw bleef, geleden had. Ook dat heeft er toe bijgedragen, dat hij van de kerk vervreemd raakte. Door zijn opvoeding bleef de bijbel in zijn leven een rol spelen, waarvan hij ook in de politiek dankbaar gebruik maakte.

Al spoedig speelde De Zeeuw een rol in de onderwijzerswereld. Hij werd lid van de Bond van Nederlandse Onderwijzers en van de Sociaal-democratische Onderwijzersvereniging, waarvan hij voorzitter werd, wat hij tot 1913 bleef. Hij was in die periode ook redacteur van 'De Klasse-onderwijzer'.

Een begaafde en militante figuur als hij moest zich wel onweersstaanbaar tot de politiek aangetrokken voelen. Via het voorzitterschap van zijn partij-afdeling en het lidmaatschap van het federatiebestuur zou zijn weg leiden naar de vertegenwoordigende lichamen. Hij bleef echter steeds werkzaam in de plaatselijke leiding van de S.D.A.P. en ontplooidde een rusteloze activiteit in woord en geschrift.